

Чарли и фабрика чоколаде, Роалд Дал

Чоколадно искушење

Роалд Дал је написао књигу која се на духовит начин бави битним тема: сиромаштвом, друштвеном изолацијом, гојазношћу, бекством у виртуелни свет, размаженошћу и тако даље. Ко би рекао да је књига писана 1965. године! Нисам знао да је телевизија тада и постојала, а камоли да су је деца гледала по цео дан! Наш главни јунак је веома сиромашан, само за свој рођендан добија чоколаду. Најпопуларнија и најбоља фабрика чоколаде, до тада затворена за јавности, отвара се за петоро срећне деце која пронађу златну улазницу. Деца која су добила ту награду нису је заслужила, јер су била размажена, агресивна и незахвална. Неочекивано је и наш јунак, сиромашно и лепо васпитано дете, пронашао улазницу у чаробни свет чоколаде.

Овде књига постаје чудна. У фабрици раде патуљци Умпа-Лумпа, народ који обожава какао. Фабриком теку реке чоколаде, водопади је чине ваздушастом, а цеви спроводе у радионице. Прва жртва својих мана је гојазан дечак који је упркос упозорењима кренуо да се преждере чоколаде у реци. Тако је упao у реку и био увучен у цеви. Умпе-Лумпе су певале о догађају који се управо десио и објашњавале нам зашто је дечак сам крив за оно што га је задесило. Тако је једно за другим свако дете постало жртва својих непромишљених поступака. Мало ми је засметало што су деца била кажњавана, а не и њихови родитељи, јер су они криви што су погрешно васпитали своју децу. Чак сам мислио да је цело такмичење замка да се ухвате сва лоша деца и њихови родитељи и казне. На крају је остало само двоје деце, наш јунак Чарли и Мајк, који гледа превише телевизије. Мајк је, као и остала деца, направио грешку, није послушао савет власника фабрике и ушао је у ТВ те постао јако мали. Власник фабрике Вилијам Вонки је открио да је све ово био тест да би видео које од деце заслужује да га наследи.

У овој причи је награђено стрпљење, доброта, упорност, смиреност, а кажњена је размажености, непослушност, прождрљивост, нестрпљење и гледање телевизије. Лепо су Умпа-Лумпе рекле да треба читати књиге!

У књизи ми се допало то што смо имали дечака који превише гледа телевизију, зашто је то предак нас играча игрица. Такође ми се свидело што су безобразна деца добила шта су заслужила, а највише ми се свиђају описи фабрике, радника у њој и самог власника.